

Sygnatura akt I C 1038/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 26-02-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Beata Toll-Lisiecka

po rozpoznaniu w dniu 12-02-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa Gminy J. - Zakładu (...) w J.

przeciwko O. J., J. J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz strony powodowej Gminy J. – Zakładu (...) w J. kwotę 8.819,77 zł (osiem tysięcy osiemset dziewiętnaście złotych i siedemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 243,35 zł od dnia 11 sierpnia 2010 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 604,46 zł od dnia 11 września 2010 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 604,46 zł od dnia 11 października 2010 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 626,16 zł od dnia 11 listopada 2010 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 625,94 zł od dnia 11 grudnia 2010 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 627,71 zł od dnia 11 stycznia 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 627,71 zł od dnia 11 lutego 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 656,17 zł od dnia 11 marca 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 656,17 zł od dnia 11 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 850,75 zł od dnia 11 maja 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 645,36 zł od dnia 11 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 645,36 zł od dnia 11 lipca 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 645,36 zł od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty
- od kwoty 645,36 zł od dnia 11 września 2011 r. do dnia zapłaty

II. powództwo w stosunku do O. J. oddała,

III. zasądza od pozwanego J. J. na rzecz strony powodowej Gminy J. – Zakładu (...) w J. kwotę 2.920 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od strony powodowej Gminy J. – Zakładu (...) w J. na rzecz pozwanej O. J. kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1038/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 listopada 2011 r. Gmina J. – Zakład (...) w J. domagał się zasądzenia solidarnie od J. J. i O. J. kwoty 10.390,30 zł z ustawowymi odsetkami: od kwoty 8.174,41 zł od dnia 11 sierpnia 2011 r. do dnia zapłaty; od kwoty 645,36 zł od dnia 11 września 2011 r. do dnia zapłaty; od kwoty 1.570,53 zł od dnia 18 listopada 2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego pozwu strona powodowa wskazała, iż K. J. użytkowała lokal mieszkalny położony w J. przy ul. (...) na podstawie zawartej z powodem umowy najmu. W przedmiotowym lokalu wraz z nią zamieszkiwał pełnoletni J. J. oraz O. J. i z tego tytułu zobowiązani byli do opłacania czynszu według obowiązującej stawki, a także do ponoszenia opłat związanych z zajmowanym lokalem mieszkalnym.

Powód dochodzi kwoty 10.390,30 zł na która składają się:

- czynsz najmu oraz odszkodowanie według obowiązującej stawki czynszu należne na dzień 10 sierpnia 2011 r. w kwocie 8.174,41 zł;
- odszkodowanie należne za miesiąc wrzesień 2011 r. w kwocie 645,36 zł;
- ustawowe odsetki za zwłokę wyliczone wg aktualnej stopy procentowej dla poszczególnych należności czynszowych i terminów zapłaty zgodnie z załączonym wezwaniem do zapłaty z dnia 18 sierpnia 2010 r.

Powód wielokrotnie wzywał pozwanych do dobrowolnej zapłaty wskazanych wyżej zaległości, które jednak do dnia dzisiejszego nie zostały uregulowane.

Nakazem zapłaty z dnia 16 grudnia 2011 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Nc 4964/11, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze powództwo uwzględnił w całości.

Sprzeciw od powyższego orzeczenia złożyli pozwani.

Pozwana O. J. zarzuciła, iż nigdy nie mieszkała przy ul. (...), ale mieszkała tam babcia która się opiekowała. Natomiast od października 1989 r. zamieszkiwała przy ul. (...) w J..

Pozwana podniosła również zarzut przedawnienia roszczeń.

Wskazała także, iż nic nie wiedziała o długu wobec (...) do czasu otrzymania zawiadomienia o posiedzeniu Sądu w dniu 10 lutego 2012 r. w sprawie o opróżnienie lokalu (sygn. akt I C 1154/11).

Całą dokumentacją, odbieraniem emerytury babci tj. K. J. oraz płatnościami związanymi z lokalem przy ul. (...) w J. zajmował się jej ojciec, nie informując o zaistniałych problemach. Na wszystkich dokumentach widnieje podpis pozwanego.

W związku z czym czuje się oszukana zarówno przez Zakład (...) w J., jak i własnego ojca J. J. i nie czuje się zobowiązana do uregulowania zadłużeń spowodowanych przez ojca. Zwłaszcza, że Zakład (...) zachowała się nierzetelnie nie informując jej o niuregulowanych płatnościach.

Natomiast pozwany J. J. podniósł zarzut przedawnienia kwoty 4.429,70 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 listopada 2005 r. pomiędzy Gminą J. – Zakładem (...) w J. a K. J. została zawarta umowa najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w J. przy ul. (...).

Z tytułu najmu lokalu mieszkalnego K. J. winna była uiszczać czynsz i opłaty, w początkowej kwocie 432,33 zł. Wysokość czynszu mogła ulegać zmianie.

(Dowód: - umowa najmu z dnia 15.11.2005 r. k. 13 – 18)

Od czerwca 2011 r. opłaty za lokal mieszkalny przy ul. (...) w J. wynosiły 645,36 zł.

(Dowód: - pismo z dnia 11.05.2011 r. k. 21)

K. J. zmarła w dniu 28 czerwca 2011 r.

(Dowód: - notatka służbowa z dnia 26.08.2011 r. k. 23, 67)

Pismem z dnia 18 sierpnia 2011 r. Gmina J. wezwała K. J. do zapłaty zaległości w opłatach czynszu i innych należności za wynajmowany lokal w łącznej kwocie 9.747,14 zł (zaległość 8.174,41 zł; odsetki 1.570,53 zł; koszty upomnienia 2,20 zł) wyznaczając dodatkowy miesięczny termin do zapłaty zaległych i bieżących należności ostrzegając równocześnie o zamiarze wypowiedzenia umowy najmu.

Pismo w dniu 01 września 2011 r. odebrał J. J..

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 18.08.2011 r. k. 19

- potwierdzenie odbioru k. 20)

Pismem z dnia 31 sierpnia 2011 r. Gmina J.– Zakład (...)w J.wezwał J. J., w związku ze śmiercią K. J., do uregulowania w terminie 14 dni stanu prawnego zajmowanego lokalu, tj. przedłożenia zaświadczenia wydanego przez (...) Urzędu Miasta J.stwierdzającego wstąpienie w stosunek najmu przedmiotowego lokalu lub też do opróżnienia i wydania lokalu do dnia 16 września 2011 r.

Jednocześnie J. J. został wezwany do uregulowania zaległości w kwocie 8.174,41 zł plus odsetki.

J. J. odebrał pismo w dniu 13 września 2011 r.

(Dowód: - pismo z dnia 31.08.2011 r. k. 24

- potwierdzenie odbioru k. 25)

Zaległość z tytułu czynszu najmu oraz odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu przy ul. (...) w J. za okres do końca września 2011 r. wynoszą 8.819,77 zł.

(Dowód: - zestawienie sald płatnika k. 22, 136)

O. J. od co najmniej 24 października 2001 r. zameldowana jest przy ul. (...) w J..

Od 30 kwietnia 2012 r. O. J. zameldowana jest przy ul. (...) w J..

O. J. nie mieszka od około 20 lat w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w J..

(Dowód: - zeznania świadka Z. D. k. 127v

- zeznania świadka J. L. k. 127v – 128

- zeznania świadka R. O. k. 128
- zeznania świadka L. S. k. 128 – 128v
- zeznania pozwanej O. J. k. 159v - 160
- kserokopia unieważnionego dowodu osobistego k. 57
- informacja ze zbioru meldunkowego k. 68
- formularz k. 155)

J. J. w dniu 28 września 2011 r. w ramach wniosku o stwierdzenie wstąpienia w stosunek najmu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w J. złożył oświadczenie, iż jest tam zameldowany od 20 czerwca 1972 r., natomiast O. J. jest zameldowana tam od 28 kwietnia 2006 r.

Dane te potwierdził Wydział (...) Urzędu Miasta J. w dniu 04 października 2011 r.

(Dowód: - oświadczenie J. J. k. 66

- wniosek k. 145 – 148)

J. J. kiedy żyła K. J. przebywał w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w J.. Po śmierci K. J. był widywany w tym lokalu o różnych porach.

(Dowód: - zeznania świadka L. S. k. 128 – 128v)

J. J. był obecny w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w J. podczas odczytów podzielników ciepła na grzejnikach centralnego ogrzewania w dniu 24 października 2011 r.

(Dowód: - dokument odczytu k. 135)

Za okres od lipca 2010 r. do czerwca 2011 r. zaległość z tytułu kosztów centralnego ogrzewania wynosi 62,46 zł.

(Dowód: - rozliczenie indywidualne k. 134)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo było zasadne w stosunku do J. J., natomiast braku było podstaw do jego uwzględnienia w stosunku do O. J..

Bezspornym było w sprawie, iż Gminę J. i K. J. od dnia 15 listopada 2005 r. łączyła umowa najmu lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w J. przy ul. (...). Nie kwestionowanym było również, że K. J. zmarła w dniu 28 czerwca 2011 r.

W związku z tym na wstępie należało wskazać, iż jak wynikało z przedłożonych w sprawie dokumentów strona powodowa domagała się od pozwanych należności z tytułu czynszu najmu i innych opłat (do dnia śmierci najemcy K. J.) oraz odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu (po dniu 28 czerwca 2011 r.).

Trzeba było zatem zauważyć, iż zgodnie z art. 688¹ k.c. za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie. Odpowiedzialność tych osób ogranicza się do wysokości czynszu i innych opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania.

Natomiast na mocy art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r., Nr 31, poz. 266 z późn. zm.) osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie.

Z brzmienia tych przepisów wynika więc, iż żądanie zapłaty czynszu, innych opłat oraz odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu jest zasadne tylko w stosunku do osób, które stale w nim zamieszkują/faktycznie zajmują.

Toteż należało ustalić czy pozwani spełniają wskazane kryteria, przez co żądanie od nich zapłaty przez Gminę J. – Zakład (...) w J. było zasadne.

W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie strony powodowej wobec O. J. było niezasadne.

Gmina J. – Zakład (...) w J. nie wykazał bowiem, że pozwana stale zamieszkiwała w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w J. lub też go zajmowała po śmierci K. J..

De facto bowiem jedynym dowodem strony powodowej było oświadczenie J. J. dołączone do wniosku o zawarcie umowy najmu, zgodnie z którym O. J. była zameldowana w tym lokalu od 28 kwietnia 2006 r., co poświadczył Wydział (...) Urzędu Miasta J..

Tymczasem jak się wydaje poświadczenie to nie było oparte na zbiorach meldunkowych prowadzonych przez Gminę J. w oparciu o przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r., Nr 139, poz. 993 z późn. zm.) ale na bliżej nieokreślonej ewidencji Wydziału (...) Urzędu Miasta J..

Z dowodu osobistego O. J. z 2001 r. (wydawanego w oparciu o powyższą ustawę) wynikało bowiem, że co najmniej od 24 października 2001 r. zameldowana była przy ul. (...) w J.. Dowód ten został anulowany dopiero 30 maja 2012 r., kiedy to na skutek zmiany od dnia 30 kwietnia 2012 r. miejsca zameldowania na ul. (...) w J., został jej wystawiony nowy dowód osobisty.

Nowy dowód osobisty wystawia się zaś w przypadku zmiany miejsca zameldowania, w oparciu o zgłoszony adres miejsca zameldowania na pobyt stały (art. 37 ust. 1 pkt 4 i art. 40 ust. 1 pkt 1 ustawy). Przy czym co istotne w sprawie, na mocy art. 9 ust. 1 ustawy przy dopełnianiu obowiązku meldunkowego należy przedstawić dowód osobisty.

W praktyce oznacza to, że równocześnie ze zgłoszeniem zmiany miejsca zameldowania na pobyt stały zostaje wszczęta procedura wystawienia nowego dowodu osobistego.

W konsekwencji na gruncie przepisów ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych nie ma możliwości, aby O. J. została zameldowana w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w J. i nie dokonano wymianu jej dowodu osobistego. A że nie wymieniono pozwanej dowodu osobistego świadczył fakt, że w 2012 r. przy zameldowaniu O. J. na nowy adres stałego pobytu, anulowano dowód osobisty z 2001 r., zgodnie z którym była ona zameldowana przy ul. (...) w J..

I z tych względów twierdzenia strony powodowej, że pozwana była zameldowana od 2006 r. przy ul. (...) w J., nie mogły odnieść skutku.

Zresztą należało zauważyć, że Gmina J. – Zakład (...) w J. nie przedłożyła żadnego dokumentu sporządzonego przez Wydział (...) Urzędu Miasta J. (zajmującego się między innymi meldunkami), iż O. J. faktycznie była od 2006 r. zameldowana przy ul. (...) w J..

W aktach sprawy znajduje się jedynie wskazywane wcześniej oświadczenie J. J., że pozwana jest zameldowana pod tym adresem, potwierdzone przez Wydział (...).

Jednakże strona powodowa nie wykazała, w oparciu o jakie dokumenty dokonano takiego potwierdzenia. I nie wiadomo czy ktoś rzeczywiście weryfikował informacje wskazywane przez pozwanego. A jeżeli nawet tak, to nie wyjaśniła, jak to się stało że jedna osoba posiadała dwa stałe miejsca zameldowania, co jest sprzeczne z art. 5 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

I dlatego też Sąd Rejonowy nie uznał aby samo oświadczenie J. J. o miejscu zameldowania O. J. stanowiło wystarczający dowód na okoliczność stałego zamieszkiwania/zajmowania lokalu przy ul. (...) w J. przez pozwaną.

Zwłaszcza, że stało to w sprzeczności z dowodami z zeznań świadków Z. D., J. L., R. O. i L. S. z których wprost wynikało, że O. J. nie mieszkała i nie zajmowała tego lokalu.

Stąd tutejszy Sąd stanął na stanowisku iż strona powodowa nie wykazała przesłanek do obciążenia pozwanej czynszem najmu, opłatami oraz odszkodowaniem za bezumowne korzystanie z lokalu (art. 6 k.c.) i w związku z tym, co do O. J., powództwo oddalił.

Odmienne natomiast stanowisko Sąd Rejonowy zajął w stosunku do J. J..

Wprawdzie pozwany również zaprzeczał aby na stałe zamieszkiwał lub zajmował lokal przy ul. (...) w J. G..

Jednak przedłożone w sprawie dowody świadczyły o czym innym.

I tak należało zwrócić uwagę, że pozwany osobiście odbierał korespondencję kierowaną na adres lokalu, tak adresowaną do K. J. jak i do niego samego. Był obecny przy odczycie z podzielników ciepła zainstalowanych w tym lokalu.

Fakt stałego zamieszkiwania J. J. w lokalu przy ul. (...) w J. G. potwierdził on sam składając w dniu 28 września 2011 r. wniosek o zawarcie umowy najmu celem potwierdzenia prawa do zajmowanego lokalu po zgonie K. J. – czyli de facto powołując się na fakt wstąpienia w stosunek najmu po zmarłej mamie.

Tymczasem na mocy art. 691 § 1 k.c. w razie śmierci najemcy lokalu mieszkalnego w stosunek najmu lokalu wstępują: małżonek niebędący współnajemcą lokalu, dzieci najemcy i jego współmałżonka, inne osoby, wobec których najemca był obowiązany do świadczeń alimentacyjnych, oraz osoba, która pozostawała faktycznie we wspólnym pożyciu z najemcą.

Zgodnie zaś § 2 tego artykułu osoby wymienione w § 1 wstępują w stosunek najmu lokalu mieszkalnego, jeżeli stale zamieszkiwały z najemcą w tym lokalu do chwili jego śmierci.

Czyli pozwany składając wniosek wprost przyznał, że do chwili śmierci K. J. stale z nią mieszkał w lokalu.

Natomiast na rozprawie w dniu 12 lutego 2013 r. J. J. zeznał, że do dnia dzisiejszego nie przekazał lokalu stronie powodowej, czyli od śmierci K. J. nadal go zajmuje.

Do tego należało dodać również zeznania świadka L. S. wynikało, że J. J. mieszkał i mieszka w tym lokalu.

I wprawdzie nie potwierdził tego inny świadek J. L., to jednak świadek sam przyznał że pozwany bywał w tym lokalu. Ponadto, jak zeznał świadek, to nie wie on dokładnie co tam robił pozwany (poza pomocą K. J.).

Natomiast zdecydowanie przeciwko faktowi zamieszkiwania pozwanego w lokalu wypowiedziała się R. O.. Jednakże należało zauważyć, że jest to bratanica pozwanego i dlatego nie można było całkowicie bezkrytycznie podejść do jej zeznań, ale skonfrontować z innymi dowodami.

A tymczasem wskazane wcześniej dowody wskazywały, że w zakresie w jakim w swoich zeznaniach ci dwaj świadkowie twierdzili, że J. J. nie mieszkał w przedmiotowym lokalu, nie można było dać im wiary.

I dlatego w ocenie Sądu Rejonowego należało przyjąć, że strona powodowa mogła się domagać od J. J. zapłaty należności z tytułu czynszu najmu, opłat i odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu.

W związku z tym rozważenia wymagał podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia roszczeń.

Jak argumentował J. J. należności z tytułu odszkodowania za bezumowne korzystania z lokalu mają charakter okresowy, a w związku z tym ulegają przedawnieniu po okresie 3 lat (art. 118 k.c. – przyp. SR).

W związku z odmiennym stanowiskiem strony powodowej, która podnosiła że okres przedawnienia wynosi 10 lat, trzeba było w pierwszym rzędzie stwierdzić, iż kwestia ta nie miała większego znaczenia w sprawie, albowiem odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu pozwany był obowiązany płacić dopiero od śmierci K. J., czyli od dnia 28 czerwca 2011 r. Tymczasem powództwo zostało wytoczone w dniu 18 listopada 2011 r. Czyli w żadnym przypadku roszczenia z tego tytułu nie mogły się przedawnić.

Jakkolwiek na marginesie oczywiście należało przyznać rację pozwanemu, że odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, ma charakter świadczenia okresowego (tak też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 listopada 2012 r., IV CSK 303/12, nie publ.).

Natomiast istotniejsze było, że charakter okresowy miał czynsz jaki była obowiązana uiszczać K. J. przed śmiercią. I jaki na zasadzie art. 688¹ k.c. obowiązany był uiszczać również J. J..

To zaś oznaczało, że przedawnieniu uległy roszczenia strony powodowej powstałe przed 18 listopada 2008 r.

Niemniej w niniejszym postępowaniu strona powodowa takich należności nie dochodziła.

Po przeanalizowaniu zestawienia sald płatnika i uwzględnieniu dokonanych wpłat (zarachowywanych na poczet należności głównej) oraz korekt tutejszy Sąd ustalił, że strona powodowa dochodziła należności za okres od sierpnia 2010 r. (mniejsza kwota należności za sierpień 2010 r. niż wynikająca z naliczenia za ten miesiąc wynikała z faktu, iż w części zostało ono zaspokojone z dokonanych wpłat). Czyli za okres krótszy niż 3 lata od wytoczenia powództwa.

I dlatego też zarzut przedawnienia chociażby części roszczenia, trzeba było uznać za bezzasadny.

Niezasadny był również zarzut J. J., iż posiadał nadpłatę w zakresie kosztów centralnego ogrzewania za okres od lipca 2010 r. do czerwca 2011 r. Jak wynikało bowiem z rozliczenia indywidualnego, za ten okres pozwany miał niedopłatę w kwocie 62,46 zł.

Stąd w konsekwencji została zasądzona od J. J. na rzecz Gminy J. - Zakładu (...) w J. kwota 8.819,77 zł.

Co do skapitalizowanych przez stronę powodową odsetek, to Sąd Rejonowy nie był w stanie samodzielnie dokonać weryfikacji prawidłowego ich wyliczenia (strona powodowa nie wskazała w jaki sposób je wyliczyła), dlatego też dokonał ich dekapitalizacji.

A następnie w oparciu o art. 481 § 1 i 2 k.c., który stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe.

Zasądził je od dnia następnego od daty wymagalności.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Ponieważ J. J. przedmiotowe postępowanie przegrał, w związku z tym stronie powodowej należał się od niego zwrot kosztów postępowania na które złożyła się opłata sądowa 520 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Natomiast ponieważ O. J. postępowanie wygrała, w związku z tym należało się jej zwrot kosztów postępowania na które złożyła się opłata skarbową 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 2.400 zł (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).